

tage noget Hensyn til Omstændighederne. Grundlovssituationen og Forholdene i det hele gør det dog ikke mindre nødvendigt at enes om de nødvendige Indtægter for Staten. Jeg maa dernæst gøre opmærksom paa, at hvis disse Lovforslag ikke vedtages — og vedtages ret snart —, faar vi ikke det Resultat, som man ellers kan vente af dem. Hvad Lovforslaget om Arveafgiften angaar, er det klart, at for hver Dag, der gaar, falder færre Boer ind under den nye Skat, for hver Dag er der altsaa en mindre Indtægt for Staten² og altsaa et ringere Beløb til at betale Renter og Afdrag af Statslaanet. Ved disse tre Lovforslag er der jo i Virkeligheden kun Tale om Udgiftsdækning. Hvad dernæst Forslaget om Indkomst- og Formueskat angaar, saaledes som det nu er formet nede i Folketinget, maa jeg sige, at hvis det ikke vedtages nu, kommer der, saa vidt jeg kan se, ingen eller næsten ingen Indtægt i det nuværende Finansaar ved den foreslaaede Ændring, thi saa vil Ligningsmyndighederne overalt have endt Ligningen, og saa er det virkelig meget vanskeligt at paalægge dem at ændre den og regne det hele om. Man tænke sig blot, hvad dette vilde betyde for Københavns Vedkommende. Men desuden vil det ske paa saadanne Tidspunkter, at der ikke i dette Finansaar kommer nogen Indtægt af det, og det var dog allerede i dette Finansaar, at vi skulde have Indtægten. Hvad den overordentlige Indkomstskat angaar, stiller Forholdet sig noget bedre derved, at man, naar man har Opgørelserne fra Ligningsmyndighederne over Skatteindtægten for Personer og Selskaber, naturligvis nogenlunde hurtigt vil kunne gøre den Aktion, eller hvad man skal kalde det, hvorved man udfinder, hvad Merindtægten er, og hvilken Merindtægt der skal beskattes, men det er alligevel paa Tide, at Lovforslaget vedtages. Som sagt, det er i den ellefte Time, at disse Lovforslag møder op i det høje Landsting, men der er ingen Rigsdagsmand, som ikke ved, at man lige saa godt paa 24 Timer kan gøre det, man ellers er 24 Dage om. Selv meget store og vigtige Anliggender afgøres endda hyppigt i den høje Rigsdag, uden at den tidligere Forhandling spiller saa stor en Rolle, som man muligvis skulde tro. Naar der er en Art Tryk over Forhandlingen og over Forsamlingen, gaar det meget ofte ret hurtigt med at blive enig, medens man, naar man har meget god Tid, saa ogsaa anvender denne Tid til en Forhandling, der dog ofte viser sig lidet frugtbringende. Jeg maa derfor meget anmode det høje

Landsting om trods det sene Tidspunkt at tage disse Lovforslag under velvillig Behandling, og at man ikke vil glemme, hvad jeg vel neppe behøver at erindre om, at vi befinder os i saa overordentlige Forhold, at man nødes ikke alene til at komme med overordentlige Skattelovforslag, men ogsaa til at udbede sig en overordentlig Hurtighed i Behandlingen.

Hermed skal jeg tillade mig, at anbefale disse tre Lovforslag til det høje Landstings Velvillie.

Dalsgaard: Som den højtærede Finansminister nogle Gange udtalte, er det jo paa et meget sent Tidspunkt af Samlingen, disse vigtige Skattelovforslag er kommet til dette høje Ting. Jeg understreger ikke disse Udtalelser af Finansministeren for at rette Bebrejdelse til nogen Side, hverken til Finansministeren for Tidspunktet for Lovforslagenes Forelæggelse eller til det andet høje Ting for den Tid, det har ment at skulle bruge til at behandle Lovforslagene færdige. Den højtærede Minister lod rigtignok en Bemærkning falde om, at Udvalget i det andet Ting ikke havde arbejdet med særdeles stor Hast, men han udviklede jo ogsaa, hvorfor det var ret naturligt, at Udvalget i det andet Ting, i hvert Fald i den første Tid, efter at det var nedsat, ikke lagde saa overordentlig stor Iver for Dagen. Som sagt, jeg bebrejder ikke nogen, at Lovforslagene ikke er kommet her før, men jeg understreger det kun, fordi det jo ikke kan nægtes, at dersom det skulde gaa saadan, at Landstinget ikke kan faa dem behandlet færdige i denne Samling, kan der heller ikke med Rette rettes nogen Bebrejdelse mod Landstinget derfor. Det sene Tidspunkt ikke blot forklarer, men ogsaa undskylder, om dette Resultat skulde komme frem. Dette vilde jeg for mit Vedkommende beklage, og jeg vil dog ogsaa endnu bevare et svagt Haab om, at det kan lykkes os at gøre Forslagene færdige i en Skikkelse, hvori de kan antages af de andre Faktorer, i de 2—3 Arbejdsdage, der siges at være tilbage af denne Samling. Skal det lykkes at komme til Ende med disse Lovforslags Behandling i denne Samling, er Tiden jo imidlertid ikke til at tale længe om Forslagene, men derimod til at handle hurtigt, og jeg skal i alt Fald for mit Vedkommende indskrænke mine Udtalelser til faa Bemærkninger, hvad jeg saa meget bedre kan gøre, som jo den højtærede Minister har gjort udførligt Rede for Lovforslagene i den Skikkelse, hvori de oprindeligt blev forelagt, og for de Ændringer, de er undergaaet i det andet Ting, saa jeg kun